

POSKARŻENIE (1) *sb n*

G sg poskarż(e)niã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. poskarżyć.

Zarzut, obarczenie winą, oskarżenie:

Zwrot: »zachować się bez poskarżenia« = pozostać niewinnym, sprawiedliwym [szyk zmienny]:
według zakonu tedym Faryzeusz/ według zawisney miłości/ tedym prześládownał kościół Boży/
według íprawiedliwości ktora z zakonu iest/ tedym íe záchował bes polkárzenia [*conversatus sine querela*]. *Leop Philipp 3/6; [Wyście tego fwiádkami y Bog/ íakoímy íwiétobliwie y íprawiedliwie/ bes polkárzenia/ záchowáliímy íe [sine querela ... fuimus] wam kthorzyście vwierzyli Leop 1.Thess 2/10 (Linde s.v. poskarżyć)].*

Synonimy: obwinienie, oskarżenie, żaloba.

Cf **POSKARŻYĆ**

KO